

Cada mostra de laboratori s'ha de triturar finament i barrejar acuradament segons un mètode que garanteixi una homogeneïtzació completa.

En cas que el contingut màxim sigui aplicable a la matèria seca, el contingut de matèria seca es determina sobre una part de la mostra homogeneïtzada, utilitzant un procediment que garanteixi una determinació precisa del contingut de matèria seca.»

21695 *CORRECCIÓ d'errada de l'Ordre SCO/3664/2004, d'11 de novembre, per la qual es modifica l'annex III del Reial decret 1599/1997, de 17 d'octubre, sobre productes cosmètics.* («BOE» 312, de 28-12-2004.)

Havent detectat una errada a l'Ordre SCO/3664/2004, d'11 de novembre, per la qual es modifica l'annex III del Reial decret 1599/1997, de 17 d'octubre, sobre productes cosmètics, BOE núm. 273, del dia 12 de novembre de 2004, a la pàgina 37272, i en el suplement en català número 22, de 16 de novembre de 2004, es procedeix a efectuar l'oportuna rectificació del tenor literal següent:

A la lletra a) de l'apartat primer, en el número d'ordre 97, columna d «Concentració màxima en producte acabat», on diu: «d) 0,56% en aigua de colònia», ha de dir: «b) 0,56% en aigua de colònia».

CAP DE L'ESTAT

21760 *LLEI ORGÀNICA 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere.* («BOE» 313, de 29-12-2004.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La violència de gènere no és un problema que afecti l'àmbit privat. Al contrari, es manifesta com el símbol més brutal de la desigualtat existent en la nostra societat. Es tracta d'una violència que es dirigeix sobre les dones pel fet mateix de ser-ho, pel fet de ser considerades, pels seus agressors, mancades dels drets mínims de llibertat, respecte i capacitat de decisió.

La nostra Constitució incorpora a l'article 15 el dret de tots a la vida i a la integritat física i moral, sense que en cap cas puguin ser sotmesos a tortures ni a penes o tractes inhumans o degradants. A més, continua la nostra Carta Magna, aquests drets vinculen tots els poders públics i només per llei se'n pot regular l'exercici.

L'Organització de Nacions Unides a la IV Conferència Mundial de 1995 ja va reconèixer que la violència contra les dones és un obstacle per aconseguir els objectius d'igualtat, desenvolupament i pau, i viola i menyscaba el gaudi dels drets humans i les llibertats fonamentals. A més la defineix àmpliament com una manifestació de les relacions de poder històricament desiguals entre dones i homes. Fins i tot ja hi ha una definició tècnica de la síndrome de la dona maltractada que consisteix en «les agressions sofertes per la dona com a conseqüència dels condicionants socioculturals que actuen sobre el gènere masculí i femení, que la situen en una posició de subordinació a l'home i manifestades en els tres àmbits bàsics de relació de la persona: maltractament al si de les relacions de parella, agressió sexual en la vida social i assetjament en el medi laboral».

En la realitat espanyola, les agressions sobre les dones tenen una especial incidència, i hi ha avui més consciència que en èpoques anteriors sobre aquesta, gràcies, en bona mesura, a l'esforç realitzat per les organitzacions de dones en la lluita contra totes les formes de violència de gènere. Ja no és un «delicte invisible», sinó que produeix un rebuig col·lectiu i una evident alarma social.

II

Els poders públics no poden ser aliens a la violència de gènere, que constitueix un dels atacs més flagrants a drets fonamentals com ara la llibertat, la igualtat, la vida, la seguretat i la no-discriminació proclamats en la nostra Constitució. Aquests mateixos poders públics, d'acord amb el que disposa l'article 9.2 de la Constitució, tenen l'obligació d'adoptar mesures d'acció positiva per fer reals i efectius aquests drets, remouent els obstacles que n'impedeixen o en dificulten la plenitud.

Els últims anys s'han produït en el dret espanyol avenços legislatius en matèria de lluita contra la violència de gènere, com ara la Llei orgànica 11/2003, de 29 de setembre, de mesures concretes en matèria de seguretat ciutadana, violència domèstica i integració social dels estrangers; la Llei orgànica 15/2003, de 25 de novembre, per la qual es modifica la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal, o la Llei 27/2003, de 31 de juliol, reguladora de l'ordre de protecció de les víctimes de violència domèstica; a més de les lleis aprovades per diverses comunitats autònomes, dins el seu àmbit competencial. Totes aquestes han incidit en diferents àmbits civils, penals, socials o educatius a través de les seves respectives normatives.

La Llei pretén atendre les recomanacions dels organismes internacionals en el sentit de proporcionar una resposta global a la violència que s'exerceix sobre les dones. Sobre això es pot esmentar la Convenció sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació sobre la dona de 1979; la Declaració de Nacions Unides sobre l'eliminació de la violència sobre la dona, proclamada el desembre de 1993 per l'Assemblea General; les resolucions de l'última Cimera Internacional sobre la Dona celebrada a Pequín el setembre de 1995; la Resolució WHA49.25 de l'Assemblea Mundial de la Salut que declara la violència com a problema prioritari de salut pública proclamada el 1996 per l'OMS; l'informe del Parlament Europeu de juliol de 1997; la Resolució de la Comissió de Drets Humans de Nacions Unides de 1997; i la Declaració de 1999 com a Any Europeu de Lluita Contra la Violència de Gènere, entre d'altres. Molt recentment, la Decisió núm. 803/2004/CE del Parlament Europeu, per la qual s'aprova un programa d'acció comunitari (2004-2008) per prevenir i combatre la violència exercida sobre la infància, els joves i les dones i protegir les víctimes i els grups de risc (programa Daphne II), ha fixat la posició i l'estratègia dels representants de la ciutadania de la Unió sobre això.